తిరగబడ్డ తొమ్మిది

—అలపర్తి. రామకృష్ణ

లక్ష్మీపతి ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూములో నుండి హాల్లోకి వొచ్చాడు శాస్త్రులుగారు వొచ్చారని తెలిసి.

తెల్లటి ధోవతి, సిల్క్ లాల్చీలో మెరిసిపోతూ కన్పించాడు. మెళ్ళో గోల్డ్ చైన్ మెరిసిపోతూవుంది. చేతికి వున్న వజ్రాల వుంగరాలు సరిచేసుకుంటూ సోఫాలో కూర్చున్నాడు. నలభైయ్యేళ్ళుంటాయి అతనికి . మనిషిని చూస్తే ఎన్నో ఎదురుదెబ్బలు తిని చివరికి అదృష్టం నిచ్చెన ఎక్కి సంపన్నుల మేడ మీదకి చేరుకున్నవాడిలా కన్పిస్తాడు.

లక్ష్మీపతిని చూసి లేచి నిలబడి మళ్లీ కూర్చున్నాడు శాస్త్రులుగారు.

"పంతులుగారూ పంచాంగం చూశారా? తొమ్మిది నాకు బాగా కలిసి వచ్చే సంఖ్య... ఏప్రిల్ తొమ్మిదివ తారీఖు మందుల కంపెనీ ప్రారంభోత్సవానికి వీలుంటుందేమో చూడండి'' అన్నాడు లక్ష్మీపతి.

"మీరే కాదు చాల మందికి తొమ్మిది కలిసి వచ్చే సంఖ్య... అందుకే నవరసాలు, నవధాన్యాలు, నవరత్నాలు అన్నారు... మహాభారతంలో కూడా తొమ్మిది అందుకు ప్రాధాన్యత వుంది. మహాభారతం పద్దెనిమిది పర్వాలు... కురుక్షేత్ర సంగ్రామం పద్దెనిమిది రోజులు జరిగింది. పద్దెనిమిది అక్షౌహిణుల సైన్యటం ప్రస్తావన వుంది. పద్దెనిమిది అంటే పది, ఎనిమిది కూడితే తొమ్మిదే కదా! మంత్రశాస్త్రంలో కూడ తొమ్మిదికి, తొమ్మిదిచే నిశ్శేషంగా భాగించే సంఖ్యలకు విలువ ఎక్కువగా వుంది''తొమ్మిది అంకె గొప్పతనం గూర్చి చెప్పుకుపోయాడు శాస్త్రులుగారు.

చిరునవ్వు చిందిస్తూ విలాసంగా వాల్ పెయింటింగ్ కేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు లక్ష్మీపతి.

"అయ్యా!... మీరు కోరుకున్నట్లుగా ఏప్రిల్ తొమ్మిదవ తేదీ దివ్యంగా వుంది. ఆ రోజే ప్రారంభించండి మీ వ్యాపారం'' అన్నాడు శాస్త్రులుగారు పంచాంగం తిరగేసి.

"ఆ రోజు వచ్చి పూజాకార్యక్రమాలు చూడండి... ఇదిగోనంది అడ్వాన్స్'' అంటూ లాల్చీజేబులో నుంచి వో వంద రూపాయల నోట తీసి యిచ్చేడు లక్ష్మీపతి.

సంబరపడిపోతూ వెళ్ళిపోయాడు శాస్త్రులుగారు.

కాఫీ తెచ్చి యిచ్చింది కస్తూరి.

తలస్నానం చేసి వొచ్చిందామె. తెల్లటి చీరలో మంచులో తడిసిన మల్లెపూవులా వుందామె.

అదేకంగా కస్తూరి వైపు చూస్తూ వుండిపోయాడు లక్ష్మీపతి.

చిల్లర మల్లర దొంగతనాలు చేసి జైలుకు వెళ్ళిన రోజులున్నాయి. కనీసం టీ త్రాగడానికి చిల్లర డబ్బుల్లే పస్తులున్నాడు. కొన్నాళ్ళు.

గతంలోకి జారుకుంది మనస్సు.

ఇరవయ్యేళ్ళ వయస్సప్పుడు...

చదువు అబ్బలేదు... తండ్రి ఎప్పుడో చనిపోయాడు. తల్లి ఆ యింట్లో ఈ యింట్లో పనిచేసి సంసారం లాక్కొస్తున్నది. మొదట్లో బియ్యం కొట్లో, కారుషెడ్డులో పనిచేసేవాడతను. వాళ్ళకి నాలుగైదు రూపాయలు సిగరెట్లకి, సినిమాలకు సరిపోయేది కాదు. మరి మిగతా సరదాలో?

వెన్నెలో రాత్రిళ్ళు కస్తూరి దగ్గరకు వెళ్ళాలనిపించేది.... అందరి దగ్గర ఆమె డబ్బు తీసుకునేదిగాని తను డబ్బు యివ్వకపోయినా ఏమనేది కాదు.. తనంటే ప్రాణమిచ్చేది...

అమావాస్య రాత్రిళ్ళు మందు కొట్టాలనిపించేది...

డబ్బు కావాలి!...

మరో మార్గానికి బ్రతుకు బండి మరల్చాడు...

పెద్ద పెద్ద సెంటర్లలో రోడ్ల ప్రక్కన కార్లు ఆగివుండేవి... షాపింగ్ హడావుడిలోపడి కారు ఓనరు గ్లాసు డోర్స్ వెయ్యకుండా షాపుల్లోనికి వెళ్లాడంటే తన పంట పండినట్లే! కారుకు ఆనుకుని విలాసంగా నిలబడినట్లు పోజుపెట్టి ఎవరూ గమనించనప్పుడు కార్లోని వస్తువులు తస్కరించేవాడు.... దొరికిన వస్తువులు అతి తక్కువ ధరకు అమ్మవలసి వొచ్చేది... ఫారిన్ కెమెరా పాతిక రూపాయలకు, పదివేల పట్టుచీర వంద రూపాయలకు అమ్మాల్సి వొచ్చేది... పోలీసుల కళ్ళల్లో బడితే ఆ వొచ్చిన డబ్బులో సగం వాళ్ళకి ముట్టజెప్పాల్సివొచ్చేది...

వోసారి తన అదృష్టం బాగుండి కార్లో వెనక సీట్లు వుంచిన బ్రీఫ్ కేస్ తన కళ్ళల్లో పడింది... ఐదు నిముషాల్లో ఆ బ్రీఫ్ కేస్ మాయం చేశాడు. వంద రూపాయల నోట్ల కట్టలు ఆరు వున్నాయి.. అరవై వేలు... అదే మొదటిసారి అంత పెద్ద మొత్తం చేతుల్లో పడటం.

కస్తూరి యింటికి వెళ్ళాడు... కస్తూరి పరిమళంలో మునిగిపోయాడు...

వారం రోజులు ఆమె యింట్లో నుంచి బయట కాలుపెట్టలేదు... తను దొంగిలించిన వస్తువులకి 'సేఫ్టీలాకర్' కస్తూరి యిల్లే!

అరవై వేలున్న సూట్ కేస్ తనకు దొరికిందని పోలీసులకి తెలిసిపోయింది. ఆ రాత్రికి తను పోలీస్ స్టేషన్‌కు వొచ్చి 'సెటిల్' చేసుకుంటానని మౌనంగా వుండిపోయారు.

"ఏడే... వాడేడి...కోడిని మింగేసి వొట్టి ఈకలు మాకు మిగులుద్దామనుకున్నాడా? కంటికి కనబడితే వాడి తోట వొలిచేస్తాం... కుందేలును మింగేసిన కొండ చిలువలా మత్తుగా నీ యింట్లోనే తొంగొని వుంటాడు.... ఆ కేడీ నాయాలు ఎక్కడ?''

పెద్దగా అరుస్తూ కస్తూరి మీద విరుచుకుపడ్డారు.

ఇల్లంతా గాలించినా తన ఆచూకీ దొరక్కపోయేసరికి వాళ్ళలో కోసం తారస్థాయికి చేరుకుంది. నోటికి వొచ్చిన బూతులు తిట్టారు.

కస్తూరి వొంటి మీద వున్న గుడ్డలన్నీ ఊడబెరికి వొళ్ళంతా కుళ్ళబొడిచేరు పోలీసులు.

ఆమె నోరు మెదపలేదు.

... ఆమెను పెట్టే చిత్రహింస చూడలేక అటక దిగివొచ్చి పోలీసులకు లొంగిపోదామనుకున్నాడు తను... వాళ్ళకి లొంగిపోతే తనతోపాటు ఆమెను కూడ జైల్లోకి నెడతారు మరిన్ని చిక్కుల్లో పడుతుంది...

అటక మీద చప్పుడు కాకుండా నిశబ్దంగా కూర్చున్నాడు తను మనస్సులో కస్తూరిని మెచ్చుకుంటూ...

వేశ్య అయితేనేం? తనను నమ్మి వొచ్చిన వాడిని ప్రాణాన్ని లెక్క చెయ్యకుండా కాపాడుతుంది. పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే కస్తూరినే చేసుకోవాలి!...

పదే పదే అనుకున్నాడు మనస్సులో.

ఆమెను కొట్టి, కొట్టి విసుకుపుట్టేక వెళ్ళిపోయారు పోలీసులు.

కస్తూరిని తీసుకుని బొంబాయి వెళ్ళేడతను... డబ్బంతా ఖర్చుపెట్టేక తిరిగివొచ్చేసారు.

అజీర్తి తెలియని అతని భోజన పదార్థ్రక్రమానికి గింజలు తినే పావురం విధించిన శిక్ష

ఎప్పుడూ ఏ ఇబ్బందులు లేకుండా తను సుఖంగా వుండాలని కస్తూరి కోరుకునేది...ఏదొక వ్యాపారం చేసుకొమ్మని తన చేతులకు వున్న బంగారు గాజులు యిచ్చింది. అది తీసుకోవడానికి సంశయించాడు 'వొళ్ళు అమ్ముకునే అమ్మాయి సొమ్ముతో తను వ్యాపారం చెయ్యడమా ?'... మనస్సులో వో ఆలోచన మెదిలింది... ఆ అమ్మాయి యిచ్చిన సొమ్ముతో తను నిలదొక్కుకుంటే ఆ అమ్మాయిని అర్ధాంగిగా చేసుకోవచ్చు. తనను నమ్మిన ఆ పిల్లను సుఖపెట్టవొచ్చు!

మంచంలో వున్న తల్లి కూడ కస్తూరిని మెచ్చుకుంది. తమిద్దరిని సుఖంగా వుండమని దీవించింది.

"బుద్ధిగా వుండు నాయనా! ఆ పిల్లను కంటికి రెప్పలా చూసుకో! రామాయణం రాసిన వాల్మీకి పిట్టల్ని వేటాడుతూ అడవుల్లో తిరిగేవాడు... కాళిదాసుకు మొదట్లో అక్షరం ముక్కరాలేదు... వేమన వేశ్యలవెంట తిరిగేవాడు... వాళ్ళందరూ నలుగురి మెప్పుపొందారు. అందరిలో లోపాలు వుంటాయిరా! ఆలోపాలు దిద్దుకొని ఎదిగితేనే అందరూ మెచ్చుకునేది!''

వొంట్లో ఓపిక లేకపోయినా రాములు వారి గుడి వరకూ నడిచి వొచ్చింది అమ్మ గుళ్ళో కస్తూరి మెళ్ళో తను పసుపుతాడు కడుతుంటే చూసి ముచ్చటపడింది. ఆ ఆనందాన్ని మూడు క్షణాలయినా పొందకముందే అమ్మగుండె మొండికేసింది... కుండె కొట్టుకోవడం ఆగిపోయింది.

అమ్మ చనిపోయిన పది రోజుల తరువాత వ్యాపారం మొదలుపెట్టాడు. ఏ పని మొదలు పెట్టినా కలిసి వొస్తూనే వుంది. మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగి చూడలేదు.

మొదట కిళ్ళీ కొట్టు పెట్టాడు. ఆ కొట్టు మీద వొచ్చిన లాభాలతో బియ్యం బస్తాలు కొని ఎక్కువ లాభానికి అమ్మేడు. ఆ లాభాలను వడ్డీ వ్యాపారంలోకి మరల్చాడు. పట్నంలో అనేక చోట్ల ఇళ్ళస్థలాలు కొన్నాడు. ఇతరులది, ప్రభుత్వానికి చెందిన భూమిని ఆక్రమించుకుని ఆ భూమిని దొంగపట్టాలు పుట్టించి అమ్మేశాడు. గుండాలను పోషించి దొంగసారా వ్యాపారం చేశాడు... సరుకులను గొడౌన్‌లో వుంచి రేట్లు పెరిగేక అమ్మేడు.

లక్షల, లక్షల డబ్బు వొచ్చిపడింది.

పెద్ద భవంతి, కారు ఏర్పడ్డాయి. రాజకీయ నాయకులకు తనతో అవసరం ఏర్పడేటంత ఎత్తు ఎదిగాడు.

...వొకప్పుడు తనను అరెస్టు చేసిన పోలీసులే యిప్పుడు తన అడుగులకు మడుగులొత్తుతారు.

"కాయకష్టం చేసేవాడు కార్లు, భవంతులు సంపాదించలేడు... ఏదొక వ్యాపారం చేసి అడ్డదోవలు తొక్కితేనే ఆస్తి సంపాదించేది... ఆస్తిపరులకే గాని బీదవాళ్ళను ఈ లోకం గౌరవించదు".

అదే తను నమ్మిన సత్యం...

"నకిలీ మందుల వ్యాపారం చెయ్యబోతున్నారట... ఈ పాడు వ్యాపారాలు మానేయండి! డబ్బులేకపోయినా సుఖంగా బ్రతకొచ్చు'' అంది కస్తూరి.

కస్తూరి మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డాడు లక్ష్మీపతి. గతం తాలూకూ స్మృతులన్నీ చెదరిపోయాయి.

"నీకెవ్వరు చెప్పారు నేను చెయ్యబోయేది నకిలీ మందుల వ్యాపారమని? కంగాను అణుచుకుంటూ అడిగేడు లక్ష్మీపతి.

"మీ అర్ధాంగిని... మీరు చేసే పనులు నాకు తెలియదా?'' అందామె.

"నేనేం చేసినా నీ కోసమే కస్తూరి... బంగారు పళ్ళెంలో నీకు అన్నం తినిపించాలి! హంసతూలికాతల్పంపై నువ్వు శయనించాలి. ఆరిథక్పరమైన ఇబ్బందులు నీకు జీవితంలో రాకూడదు''అన్నాడతను ఆవేశంగా.

"గింజలు తినే పక్షికి ముత్యాలు, రత్నాలు తినిపించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు'' అంది కస్తూరి నెమ్మదిగా.

"నువ్విప్పుడు సంతోషంగా లేవా? నేను నిన్ను కష్టపెడుతున్నానా? "ఆత్రతగా అడిగేడు లక్ష్మీపతి.

"మీరు నన్ను వెండి దిమ్మె మీద కూర్చోబెట్టి పాదాలకు మట్టికూడ అంటకుండా చూస్తున్నారు. నిజమే! కానీ నాకే ఇక్కడ ఒపిరి ఆడటం లేదు... రాయిలా పడివున్న నాలో స్పందన కల్గించారు... నన్ను పెళ్ళి చేసుకొని సంఘంలో గౌరవం కల్పించారు. సొంతంగా వ్యాపారం చేస్తూ మీ కాళ్ళ మీద నిలబడుతున్నారని సంతోషించాను. మొదట్లో చిన్న, చిన్న తప్పుడు అడుగులు వేస్తుంటే వ్యాపారంలో సహజమే లేనని మనస్సుకు సర్దిచెప్పుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు మీరు సారా దొంగతనంగా అమ్మడం, సరుకులు దాచేసి నల్లబజారులో ఎక్కువ ధరకు అమ్మడం, నకిలీ మందులు అమ్మడం నాకు సుతరామూ నచ్చడం లేదు'' అంది కస్తూరి ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ

"నా పిచ్చి కస్తూరీ... నువ్వు ఈ వ్యాపారం గొడవ వేది పట్టించుకోకు. నీ ఎయిర్ కండిషన్డ్ కాంటెసా కారు కొనిస్తా! సరదాగా తిరుగు... వ్యాపారం గొడవల నాకు ఒదిలెయ్యి... మరో ఐదేళ్ళ వ్యాపారం చేసి ఈ గొడవలన్నీ మానేద్దాం... ఇక్కడ వున్న ఆస్తులన్నీ అమ్మేసి విదేశాలకు వెళ్ళి సెటిలైపోదాం!'' అన్నాడు లక్ష్మీపతి కస్తూరి భుజం మీద చేతులువేసి లాలనగా ఆమె కళ్ళల్లోనికి చూస్తూ...

మౌనంగా వుండిపోయింది కస్తూరి

• • •

కస్తూరి ఎంత చెప్పినా వినకుండా నకిలీ మందుల తయారికి ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాడు లక్ష్మీపతి.

గ్లూకోజ్ పొడి నింపిన 'బి కాంప్లెక్స్' క్యాప్సూల్స్...

డిస్టిల్డ్ వాటర్‌తో నింపిన ఇంజెక్షన్ సీసాలు...

కల్తీ 'గ్లినరల్ ఇంజక్షన్స్'...

తొమ్మిదో తారీఖు వొచ్చిసింది.

కస్తూరిని మొదట్టమొదటిసారి కలిసింది. తొమ్మిదవ తారీఖు... తను కిళ్ళీ కొట్టు పెట్టింది తొమ్మిదవ తారీఖు.. పెళ్ళిరోజు కూడ తొమ్మిదవ తారీఖే!

అన్ని శుభకార్యాలు, ప్రారంభోత్సవాలు, శంకుస్థాపనలు మంచి రోజున వో మంచి ముహూర్తంలోనే మొదలవుతాయి. ఎంత మంచి ముహూర్తమైనా అన్నీ సజావుగా సాగవు. శుభలఘ్నంలో పెళ్ళి జరిగినా వో ఆడ కూతురు వొంటి మీద కిరోసిన్ పోసి తగలెట్టే సందర్భం వుంది. పెళ్ళి పీటల మీద నుండి పారిపోయి నచ్చిన వాడిని చేసుకుని సుఖపడిన ఉదంతాలూ వున్నాయి!

లక్ష్మీపతి ఏంచుకున్న మంచి ముహూర్తంలో పోలీసులు అరెస్టు చేశారు బెయిలుకూ మంజూరు కాలేదు.

జైల్లో వున్న అతన్ని చూడటానికి వెళ్ళింది కస్తూరి.

"పదిహేనేళ్ళ క్రితం పోలీసులు నన్ను అరెస్టు చేయడానికి వొస్తే నన్ను అటక మీద దాచి, వాళ్ళు చితకకొట్టినా నన్ను కాపాడేవు... ఇప్పుడు . నా రహస్యాలన్నీ పోలీసులకు చెప్పి ఎందుకు అరెస్టు చేయించావ్? నామీద ప్రేమ తగ్గిందా?''.

ఆమె కనుగొలకుల్లో నీళ్ళు నిలిచేయి. హాండ్ కర్చీఫ్‌తో కళ్ళు తుడుచుకుని, అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అంది కస్తూరి.

"మీరు నా ప్రాణం... మిమ్మల్ని దక్కించుకోవాలంటే వేరే మార్గం కనబడలేదు నాకు. కోర్టులో మీరు చేసిన పని తప్పని వొప్పుకోండి! పదిహేనేళ్ళ క్రితం మీరు జేబులు కొట్టేవాళ్ళు... అదేం పెద్ద తప్పుగా నాకు అన్పించలేదు. రకరకాలుగా జేబులు కొట్టేవాళ్ళు చాలా మంది వున్నారు. మీ చోరకళ నైపుణ్యంవల్ల దేశానికి పెద్ద నష్టం లేదు గాని, ఈ కల్తీ మందుల వ్యాపారంవల్ల మానవజాతికే ఉపద్రవం వాటిల్లేటట్లుంది. అందుకే మీ మందుల కంపెనీ వివరాలన్నీ పోలీసులకు చెప్పాను. మీకు ఐదేళ్ళో, పదేళ్ళో జైలుశిక్ష పడొచ్చు! ఎన్ని సంవత్సరాలయినా మీ కోసం ఎదురు చూస్తూవుంటాను''

లక్ష్మీపతి మనస్సు తేలికపడింది. ప్రేమగా ఆమె వైపు చూశాడు.